

[Brorsen.]

andre vil have noget ud, hvis vi vil have Kommentarer til dette Grundlovsforslag ud — og man maa jo huske paa, at der er Hundredtusinder af Vælgere, vi har bl. a. tre Hundrede Tusinde bag os, som er imod dette Grundlovsforslag —, skal vi selv betale. Nu skal vi alle sammen være med til at betale det, at dette Grundlovsforslag, som vi altsaa er Modstandere af, bliver sendt ud til samtlige Husstande her i Landet. (*Christmas Møller*: De vil jo ingen Kommentarer give!). Jo, Kommentarer, det vil vi godtm, og det har vi allerede gjort, ærede Medlem. Vi kunde i og for sig have Lyst til at sende Kommentarer ud, men det faar vi ikke Lov til. (*Christmas Møller*: De vil jo ikke engang tale i Radioen!). Nu maa det ærede Medlem, som betræder Talerstolen saa tit, ikke tillige afbryde os andre, naar vi staar her.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg blot sige, at naar han fremsætter en Udtalelse som den, han ogsaa har fremsat her, om, at Venstre har laant Stemmer af de Konservative, saa er det jo et enestaaende Postulat, og det synes jeg, man bør være fritaget for. Man hittede nemlig paa fra konservativ Side at holde Hjorden sammen, saa vidt det i det hele taget var muligt, og det lykkedes altsaa at opstille Grundlovsmodstandere rundt omkring i de forskellige Amter. Men at de skulde have laant Stemmer ud til Venstre, tror jeg ikke, det ærede Medlem har nogen som helst Berettigelse til at tale om.

Saa er der anstillet forskellige Valgbetragtninger; det har optaget en stor Del af Tiden, og vi er maaske ikke færdige med det endnu. Der er to af mine Kolleger, som særlig har taget sig af Spørgsmaalet vedrørende Roskilde, saa jeg skal ikke gøre Bemærkninger om det, da jeg ikke var til Stede dør. Men jeg var til Stede paa et mere roligt Sted, nemlig i Herning, hvor Venstre havde det særlig godtm, fordi vi havde tilstrækkelig mange Stemmer til at klare Valget selv uden at behøve at gaa til den ene eller til den anden for at laane Stemmer.

Der er fremsat forskellige Valgbetragtninger, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Han var inde paa Valget i Sønderjylland. Det skal jeg ikke gøre Bemærkninger om, fordi det forekommer

mig, at det ærede Medlem Hr. Erik Appel paa en ganske udmærket Maade forklarede Tinget, hvad der er foregaaet dernede. Jeg skal kun nævne, at der paa Venstres Liste blev afgivet ca. 20 000 Stemmer. Deraf fik Bondepartiets Repræsentant, Hr. Peter Nielsen, Refsø, godtm 4 000. Det vil altsaa sige, at der var 15 000—16 000 til Venstres to Kandidater og 4 000 til Peter Nielsen, Refsø, som ikke blev valgt, men som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen mente burde være valgt. Det var den Paastand, han var fremme med, da han var oppe paa Talerstolen.

Men det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen gik videre til Landstingsvalget; nu skal jeg fatte mig meget kort. Der blev gjort Forsøg paa at træffe en Aftale mellem tre Partier: Konservative, Venstre og Bondepartiet, men det lykkedes ikke. Men ved den Lejlighed udtalte vi fra Venstres Side, at saaledes som Stemmerne laa og under Hensyn til det Antal Stemmer, Bondepartiet havde, havde dette efter vor Opfattelse, hvis der i det hele taget kom en Forstaaelse i Stand mellem de tre Partier, Krav paa en Landstingsmand, men heller ikke mere, og saa en første Suppleant. Da Bondepartiet ikke kunde lave noget paa egen Haand, men skulde have Hjælp, mente vi, at naar vi skulde være med, skulde det have Landstingsmanden i det sydlige Jylland. Det mente vi af bestemte Grunde, som jeg ikke skal komme ind paa. Saa henstillede vi — det var ikke et Diktat fra vor Side, men et varmt Ønske —, at det blev Peter Nielsen, Refsø, som vi netop havde været — man kan vel ikke kalde det i Samarbejde med, men i hvert Fald var han opstillet paa Venstres Liste i Sønderjylland. Det var vort varme Ønske, at det blev Peter Nielsen, men det blev fuldkommen afslaaet af Bondepartiet. Jeg vil blot nævne det her. Det var ikke et Diktat af Venstre, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vilde paastaa.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen talte om journalistisk Æresfølelse eller Mangel derpaa i Forbindelse med Venstres Presse. Jeg tror, at denne Æresfølelse inden for Venstres Journalister gennemgaaende er i udmærket Orden, men jeg synes, at det ærede Medlem skulde være lidt varsom med saadanne Udtalelser. Var det ikke Journa-